

Katrin Karisma: ma ei tahtnud lavale, tahtsin saada hambaarstiks

55 aastat laval olnud näitleja ja laulja Katrin Karisma rääkis Vikerraadio saates "Heli nälg", et tema lapsepõlve unistus ei ole täitunud, sest ta ihkas olla hoopis hambaarst.

"Ega ma ei tahtnud lavale minna, tahtsin hambaarstiks saada. Mõtlesin, et kui ma hambaarstiks ei saa, siis lähen majandust õppima. Aga läks nii, et pidin olema laval. Ema käskis minna lavakasse," meenutas Karisma.

Nüüd tunneb Katrin Karisma, et lava tõmbab teda endiselt, isegi pärast 55 aastat. "Lava on niisugune asi, et kui kutsutakse, siis ma lähen. Kui aga saaks, läheks ikka tagasi," ütles ta ja rõõmustas, et neid kutseid jätkuvalt on.

Karisma vanemad muusikaga ei tegelenud ning tema suguvõsas olid valdavalt tehnikainimesed. "Mu vanemad olid kõrgharidusega insenerid, aga niipea kui mind lasteaeda pandi, siis laulma ma hakkasin," rääkis ta ning kirjeldas oma kõige esimest esinemist, mil esitas laulu vaarikatest, käes korv jõhvikatega.

"Pärast laulu hakati plaksutama, aga mulle ei olnud keegi öelnud, et plaksutatakse ning ma ei osanud muud teha, kui ajasin jalad harki ja näitasin neile keelt," naeris ta.

Ilma muusikalise hariduseta Estonia lavale

Katrin Karismal on ääretult kahju, et ta pole saanud muusikalist haridust. Ta pandi küll lapsena muusikakooli klaverit õppima, kuid kodus ei olnud harjutamiseks klaverit. "Kuigi mu vanatädi abikaasa oli Ernst Hiis, kes asutas Tallinna klaverivabriku, ja kel oli eramaja Nõmmel, kus oli 13 klaverit, ei andnud ta mulle ühtki. Ju see pidi nii minema."

Tallinna 21. keskkoolis õpinguid alustades pandi Karisma aga kohe solistina laulma, edasi tuli lavakool, kus ta õppis legendaarse Voldemar Panso käe all.

Karisma nimetas Panso juures õppimise perioodi imeliseks: "Tal

menu.err.ee

Estonia teater
Teater

oli loomupärane omadus näitlejat suunata tema enda valitud rajale, kusjuures näitlejale jäi mulje, et ta on ise sinna jõudnud – see oli nii äge! Ta oli nagu psühholoog. Ja muidugi tema fantaasialennud – ta oli väga suur õpetaja!"

Katrin Karisma lõpetas lavakooli 1968. aasta kevadel, mil lõputööna esitati Tšehhi muusikal "Humala korjajad", kus nad mängisid Kalju Komissaroviga noori armunuid.

"Pärast etendust tulid mu juurde garderoobi kaks suurt meest: Neeme Järvi ja René Hammer. Nad uurisid, kas ma olen otsustanud, kuhu edasi minna ja kutsusid mu Estonia teatrisse," meenutas Karisma pöördelist hetke.

"Palka pakuti 110 rubla, mis oli tollal väga suur raha, ning ütlesin mõtlemata sellele, et mul pole muusikalist haridust, et ma tulen," jätkas ta.

Katrin Karisma aastal 1974 Pipi rollis Autor/allikas: Maasikmets Heidi/ERR

20 aastat Pipit

Katrin Karisma on Eestis seni kõige kauem laval Pipi Pikksukka mänginud.

"Ei, ta ei muutunud tüütuks, aga etendus algas pühapäeva hommikuti kell 12, kui kõik ümberringi puhkavad ja siis mina läksin tõtsa-tõtsa-tõtsa ja mõtlesin, et no miks ma pean seda tegema," alustas Karisma ning jätkas:

"Kui ma teatrisse jõudsin ja lapsed seal kilkasid, oli väsimus kadunud ja see oli väga tore! Õppisin, et nii ausat publikut nagu on lapsed, ei ole. Neid ei saa mitte millegagi ära osta, aga kui neile meeldib, siis on nad jäägitult sinu fännid. Ja nii see oli ka."

Eesti muusika pärast ei ole vaja muretseda

Saatejuht Andres Oja küsimusele, kas ta oma praeguste esinemiste ja muude tegevuste kõrvalt jõuab jälgida, mis Eesti muusikamaastikul toimub, vastas Katrin Karisma, et talle väga meeldib, mida tehakse.

Ta sõnas, et kui tema klammerdus omal ajal muusikalide külge, siis ta imetleb, kuidas tänased muusikud löövad kõikjal kaasa

ning teevad, mis neile endile meeldib.

"Ja meil on MUBA (Tallinna muusika- ja balletikool) ja EMTA (Eesti muusika- ja teatriakadeemia) – haridus on see, mis paneb paljud asjad paika. Selliseid isehakanud lauljaid nagu mina, ei ole enam pea üldse. Ma tahan just seepärast hästi kaua elada, et näha, kuhu see kõik välja viib."

Ainuke asi, mille pärast Karisma südant valutab, on ooperiteater. "Estonia teater on selline teater, et selleks, et midagigi saali jõuaks, orkestriauk on ka vahepeal, peavad lauljad endast väga palju andma, siin ei olegi mingit nippi, nad peavad kogu aeg forsseerima," kirjeldas ta lava akustilisi võimalusi.

Ta kiitis endist peadirektorit Aivar Mäed, kes on palju tööd teinud, et olukorda parandada, kuid kinnitas, et sealne akustika ei ole sobiv muusikateatrile ning lahendus on uus saal.

"Heli nälg" on Vikerraadios eetris pühapäeviti kell 12.05. Muusikutega vestleb Andres Oja.

Toimetaja:

Laura Raudnagel